No. 243. 1832.

BREDASCHE COURANT.

Stads-, Letterkundig en Wetenschappelijk Nieuws-Blad.

Donderdag den 11 October.

LATERE BERIGTEN DER COURANT

van Woensdag den 10 October,

behelzende de laatste *Fransche* en *Belgische* Nieuwstijdingen, benevens de *Fransche Beurspryzen* van den volgenden dag.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 9den October.

De Middelburgsche Courant behelst de volgende nadere bijzonderheden aangaande het ongeluk de stad Zierikzee overkomen:

» In den nacht tusschen ll. Zaturdag en Zondag heeft de stad Zierikzee een zware ramp getroffen, daar dezelve door een hevigen brand van haar schoonste sieraad, de groote kerk, is beroofd. Toen men het ongeluk ontdekte, woedde de vlam reeds zoo hevig, dat er geen blusschen mogelijk was. Het prachtig orgel, de kunstig bewerkte predikstoel, en al het inwendige der kerk is geheel verwoest; men heeft alleen het zilver, eenige boeken en papieren kunnen redden, en niets is overgebleven dan de wanden, zoodat dit weleer zoo schoone kunststuk nu een verschrikkelijk schouwspel oplevert. In 6 à 7 uren tijds was dit alles vernield, en de hevige zuidwesten wind bragt de belendende gebouwen ook in groot gevaar, doch deze zijn, dank zij de goede Voorzienigheid! door de krachtig aangewende hulp, allen bewaard gebleven.”

BELGIE.

BRUSSEL, den 9den October.

Gisteren in den namiddag is lord *Durham* van hier naar Londen vertrokken; ook is nog een courrier, door de engelsche legatie te 's Hage naar Londen afgezonden, gisteren hier doorgekomen.

— In den laatsten tijd zijn de hoofden der revolutionnaire partij wederom werkzaam geweest, om het gemeen in beweging te brengen; naar het blijkt, is zulks niet geheel zonder gevolg gebleven. Zie hier hetgeen *l'Emancipation* zegt van het voorgevallene op gisteren avond in onze stad, blijkbaar zooveel mogelijk door hem verzacht, en tevens duidelijk de strekking hebbende, om opmerkzaam te maken, dat de buitensporigheden van [illegible], tot deszelfs eigen nadeel, de welgezetene familien nog meer zou afschrikken, om in Brussel hun verblijf te houden:

» Sedert eenige dagen vereenigden zich een aantal lieden op het Muntplein, om er rondom den vrijheidsboom te zingen. Gisteren avond heeft de hoop volks zich op het Martelaarsplein verzameld. Na het zingen van patriotische liederen heeft zich een hoop van omtrent 150 personen naar het ministerie van binnenlandsche zaken en naar dat van justitie begeven. Eenig verward geschreeuw is er gehoord; de menigte, op weg door nieuwsgierigen aangegroeid, is tegen middernacht tamelijk rustig uiteen gegaan. Zonder groot gewigt aan deze geringe uiting der openbare meening te hechten, zouden wij met leedwezen derzelver herhaling zien, want van buiten vergroot, zouden zij van onze stad de familien verwijderen, die den winter voornemens zijn hier door te brengen, en kunnen zij het nationaal gevoelen geene kracht bijzetten.

» Wij vernemen, dat de overigheid eenige maatregelen had genomen, om de rust te handhaven, zoo dezelve ernstig bedreigd ware geworden; maar men heeft het noodig geoordeeld het rustig aan te zien.”

— Men spreekt van het overbrengen van het hoofdkwartier des legers naar Mechelen. Men verzekert dat het bevel over de 1ste divisie aan den generaal *Hurel*, dat over de 3de aan den generaal *Goethals* zal toevertrouwd worden; dat de generaal *Olivier* de 1ste brigade dezer laatste divisie en de generaal *Nypel* de 2de brigade der 1ste divisie zal kommanderen. (*Mémorial.*)

Men kondigt als stellig de benoeming aan van den heer *Chazal* tot den post van militairen gouverneur der provincie Antwerpen. De kolonel *Buzen* zou het opperbevel over de stad behouden. (*Id.*)

— Lord *Durham* heeft gisteren (7) op den middag een courrier met particuliere depêches van zijnentwegen en met depeches van sir *Adam* naar Londen afgezonden. Deze courrier had bevel de reis van Brussel naar Calais in 18 uren [illegible] te leggen. (*Courrier.*)

— De minister-directeur van oorlog heeft van wegen den koning aan den generaal *Olivier*, — die in het kommandement over de reserve door den generaal *Goethals* vervangen wordt, — het bevel over de 3de, de tegenwoordige 4de divisie aangeboden. Deze officier heeft geweigerd en liever verkozen, slechts eene brigade zijner voormalige divisie te kommanderen, om bij de troepen te blijven, die hij kent en van welke hij bekend is. (*Jb. de la Belg.*)

— De *Courrier* verhaalt, dat het russisch gouvernement den graaf *Palma* met eene buitengewone zending naar Berlijn gezonden had, ten einde aldaar, met den hollandschen legatie-secretaris, *van Limburg Stirum*, die onlangs van 's Hage met eene zending van zijn gouvernement derwaarts is gereisd, mede te werken, om het pruissisch gouvernement in den geest der vorderingen van den koning van Holland opzigtelijk Belgie over te halen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 7den October.

Het bevestigt zich heden, dat er omtrent de zamenstelling van een nieuw ministerie onderhandelingen met den heer *Dupin* zijn aangeknoopt. Een adjudant van den maarschalk *Soult* is gisteren avond naar Raffigny, waar de heer *Dupin* zich thans bevindt, vertrokken. Volgens het dagblad *le Temps* zouden intusschen de voorwaarden, waaronder men dezen staatsman in het bewind wilde roepen, van dien aard zijn, dat hij dezelve gewis moest afslaan. In alle geval kan het antwoord niet wel voor maandag of dingsdag aanstaande alhier ontvangen worden, en blijft men dus tot zoo lang in volkomene onzekerheid.

De heer *de Montalivet* heeft daarenboven gisteren zijn ontslag aan den koning verzocht, en men zegt dat hetzelve hem is verleend. De ministers van oorlog en van publieke werken zijn ten slotte de eenige, die zich nog werkelijk met de leiding der zaken bezig houden.

— Een der adjudanten van den hertog *van Treviso* is gisteren met gewigtige depeches van St. Petersburg alhier aangekomen.

— Het gouvernement heeft depeches van Madrid, van den 28sten der vorige maand gedagteekend, ontvangen, van welker inhoud tot nu toe echter niets is uitgelekt. Bijzondere berigten van den 27sten vermelden, dat de koning zich den vorigen dag merkelijk beter had bevonden, zoodanig zelfs, dat men in de hoofdstad en elders openbare vreugdebedrijven, wegens het herstel Zr. M., had aangelegd. Intusschen verneemt men van de Spaansche grenzen, dat de troepen, die in de provincien Navarra en Guipuscoa gekantonneerd waren, en aldaar het zoogenaamd gezondheids-cordon vormden, zeer onverwacht bevel hadden gekregen, om naar het binnenste des rijks op te breken.

— Het berigt, voor een paar dagen, zoo men zeide, door de telegraaf overgebragt, volgens welk de vloot van dom *Miguel* door die van dom *Pedro* geheel zoude verslagen zijn, is, volgens den *Constitutionnel*, thans officieel bevestigd geworden.

(Uit hoofde van den zondag heden geene fondsnotering.)

NEDERLANDEN.

BREDA, den 10den October.

De berigten der heerschende ziekte luiden heden als volgt:

			nieuwe zieken	herst.	Overl.	In Beh.
Amsterdam	8	October,	12	6	8	63
Utrecht	8	»	12	1	8	58
»	9	»	13	7	4	60
Woerden	8	»	0	2	0	[illegible]
Delft	8	»	8	7	9	26
Leiden	8	»	6	10	4	39
Gouda	8	»	3	0	0	5
Dordrecht	8	»	2	1	1	1
Schiedam	6-8	»	5	2	4	5
Haarlem	6-8	»	11	2	4	8
Amersfoort	7	»	12	5	4	42
Vianen	8	»	0	0	[illegible]	[illegible]

Te Hichtenvoorde in Gelderland is thans de ziekte afgeloopen, en zijn aldaar in het geheel 31 personen aangetast, 21 overleden en 10 hersteld.

— Gisteren heeft H. K. K. H. de Prinses *van Oranje* Haar zomerverblijf Soestdijk verlaten en is met Haar gevolg Utrecht gepasseerd, om zich naar 's Hage te begeven.

— Uit 's Bosch wordt ons heden gemeld, dat men het groot hoofdkwartier in de andere week aldaar reeds verwacht. — Bij de 6, den 8sten, in behandeling gebleven cholera-lijders zijn tot gisteren, wederom 4 bijgekomen, geen hersteld en 1 overleden, blijvende er 9 zieken over.

— Naar men verzekert is de oorzaak van de ramp, waardoor de stad Zierikzee van haar schoonste sieraad is beroofd geworden, aan dezelfde oorzaak toe te schrijven, waardoor de Luthersche kerk te Amsterdam, eenige jaren geleden, verbrand is, de nalatigheid namelijk der loodgieters, die een pot met vuur, welke men zegt dat nog gevonden zoude zijn, in eene der goten hadden laten staan.

— Naar men van de vloot op de Schelde verneemt, heeft op Zondag den 7den dezer, het gezelschap koorddansers van den heer *Niemezeck*, na hunne talenten zoo op het Vlaamsche Hoofd, en de Citadel van Antwerpen, als op het fort Lillo te hebben doen bewonderen, eene voorstelling gegeven aan boord van Z. M. linieschip *de Zeeuw*, bij welke gelegenheid het gezelschap, bijzonder de heer *Niemezeck*, op nieuw luide blijken van [illegible] tevredenheid heeft ingeoogst. De 700 man equipagie, behalve nog de personen, die aan boord gekomen waren om de voorstelling bij te wonen, maakten geen onbelangrijk [illegible], en de vrolijke stemming van al het [illegible] deed [illegible] zien, dat die geduchte vloot, welke ons opdringt [illegible] wateren en tusschen onze banken moet komen dwingen, [illegible] groote zorgen baart. De ophanden zijnde herfst geeft [illegible] de dreigers nog de kans om eenen honorablen aftogt te maken, anders zou

de Noordzee en de Schelde voor de Franschen van dezen tijd nog wel eens kunnen worden, wat Moscou voor de Franschen van vroeger jaren werd.

B E L G I E.

BRUSSEL, den 9den October.

De fransche generaal *Hurel* is gisteren [illegible] van Brussel naar Hasselt vertrokken, om er het kommandement der 1ste divisie op zich te nemen.

— Men verzekert, dat de heer *Tielemans* aan den minister van binnenlandsche zaken geschreven heeft, om hem kennis te geven, dat zijne plaatsvervanging in het gouvernement der provincie Luik geschied zijnde, de eene voorwaarde, die niet vervuld is kunnen worden, hij in zijn gouvernement zal blijven en eene nadere terugroeping afwachten. De minister moet hem geantwoord hebben, dat hij 's konings bevelen te dezen aanzien zou [illegible]. Men denkt echter, dat de heer *van den Steen de Jehay* zijnen nieuwen post zal behouden, en dat men den heer *Tielemans* op eene andere wijze zal zien schadeloos te stellen.

— De heer *Leclercq* zal, naar men verzekert, den post van raadsheer bij het hof van cassatie aannemen. De weigering van de heeren *Gendebien* en *de Robaulx* is thans buiten allen twijfel.

— Zie hier het verslag, dat de ministeriële *Mémorial* van het voorgevallene op gisteren avond geeft, hebbende men van de oppositie-bladen deswege nog geen verslag ontvangen:

» Gisteren avond ten tien uren hebben zich, bij het uitgaan van den schouwburg, twee à drie honderd personen, zoo deelnemers als nieuwsgierigen, na het zingen van patriottische liederen op het Martelaarsplein, naar de hotels der ministers van binnen- en buitenlandsche zaken en van justitie begeven, en deze drie ambtenaren een soort van charivari gegeven. Voor het ministerie van justitie mengden zich, onder het geknars van wanluidende instrumenten, het geschreeuw van *weg met de Raikem! weg met de regterlijke organisatie! weg met de Calot!* Dit geraas heeft vrij lang geduurd, maar toch zonder tusschenkomst der policie een einde genomen. Toen de charivarimakers van het rumoer vermoeid waren, zijn zij van zelven uiteen gegaan. Men heeft opgemerkt, dat het meerendeel derzelven welgekleedde jongelieden waren, en dat zich weinig gemeen volks onder hen bevond.”

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 7den October.

[illegible] bijzondere berigten van Munchen ontvangen, zoude het [illegible], hetwelk gedurende de minderjarigheid van den jongen vorst, in Griekenland het bewind moet voeren, thans bepaaldelijk aan den minister van staat, graaf *Armansperg*, den staatsraad *Von Maurer*, en den generaal-majoor *Von Heidegger* zijn opgedragen. Het schijnt overigens, dat de verheffing van prins *Otto* tot Koning van Griekenland bij de beijersche natie vrij algemeenen bijval vindt; zekere vrijheer *Von Halberg* heeft reeds met goed gevolg eenige zijner landgenooten uitgenoodigd, om den jongen vorst op eigen kosten te vergezellen.

— Z. M. de Koning van Beijeren is den 4den dezer op zijne terug reise van Aschaffenburg naar de hoofdstad, te Wurzburg doorgekomen [illegible], en aldaar, niettegenstaande alle openlijke eerbewijzingen [illegible] van de hand gewezen, door de bevolking met de [illegible] ontvangen.

— De hertogin van *Angoulême* is den 2den dezer te Regensburg aangekomen, en heeft den volgenden dag hare reize voortgezet.

— Nadat door de gezanten der kantons Uri, Schweitz, Unterwalden, Wallis en Neuenburg in eene vorige zitting tegen de besluiten van den Zwitserschen landdag, ten aanzien van de Bazelsche aangelegenheden, was geprotesteerd, en dezelven als onwettig en in strijd zijnde met de regten van het bondgenootschap, waren voorgedragen, heeft de meerderheid der overige kantons, op den 27sten der vorige maand, een tegenprotest ingediend, waarin die besluiten worden verdedigd. De toon, welke in dit stuk heerscht, is verre van bevredigend te zijn.

— Bijzondere berigten van Konstantinopel van den 10den dezer, luiden op nieuw zeer ongunstig voor de Porte. *Ibrahim* Pacha zoude de overblijfselen van het Turksch leger geheel uiteen geslagen en verstrooid, en zich bereids van Koniah hebben meester gemaakt. De Turksche vloot zoude voorts in de wateren van Cyprus met de Egyptische zeemagt slaags zijn geraakt, niet minder dan vijf schepen van oorlog, waaronder een fregat, hebben verloren, en vervolgens in de haven van Rhodus de wijk hebben genomen. Dit laatste berigt wordt ook door handelsbrieven, over Livorno ontvangen, bevestigd, met bijvoeging nogtans, dat de veroverde schepen reeds in de haven van Alexandrie waren opgebragt. De ontevredenheid over den ongunstigen uitslag van den Syrischen veldtogt nam te Konstantinopel dagelijks toe, en werd, zoo mogelijk, door het woeden der pest en cholera, welke beide vele slagtoffers maken, nog vermeerderd. Eindelijk was voor weinige dagen de voorstad Tatavola, geheel door Grieken bewoond, en welke nagenoeg 600 huizen telt, door een geweldigen brand voor het grootste deel in de asch gelegd.

De engelsche dagbladen van den 6den behelzen het ontwerp van het traktaat, hetwelk door lord *Palmerston* afzonderlijk aan de Nederlandsche regering is aangeboden, alsmede het laatste antwoord, dezerzijds, aan de conferentie gerigt, welk belangrijk staatsstuk van den navolgenden inhoud is:

Londen, den 20 September 1832.

» HH. EE. de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland, te Londen in conferentie vergaderd, hebben, bij hun protocol van den 27 Januarij 1831, no. 12, de grondslagen bepaald, welke bestemd waren, om de scheiding van Belgie van Holland tot stand te brengen. Zij besloten, dat de vijf hoven, eenstemmig tot voormelde grondslagen overeengekomen zijnde, dezelve regtstreeks aan de onderscheidelijk belanghebbende partijen zouden mededeelen, en dat zij zich zouden verstaan over de beste middelen, om die grondslagen te doen aannemen en ten uitvoer leggen. De koning der Nederlanden tradt deze grondslagen toe, en beschouwde sedert die toetreding als eene daad, welke de wederzijdsche verbindtenissen tusschen Z. M. en de vijf Mogendheden bepaalde, en hij vorderde, dat de grondslagen, welke in Belgie verworpen werden, dáár zouden gehandhaafd worden.

» De conferentie gaf aan deze vordering geen gehoor. Den 24 October 1831 kwam zij nopens nieuwe grondslagen van scheiding overeen, bestaande in 24 artikelen, welke, gelijk te verwachten was, door Belgie werden aangenomen. Den 11 November 1831 werden dezelve opgenomen in een tractaat tusschen de gevolmagtigden der vijf hoven en Belgie, en later door de contracterende partijen bekrachtigd, met voorbehoudingen van drie Mogendheden, welke door de twee andere werden toegelaten. De koning der Nederlanden, zonder eenigermate het regt op te geven, hetwelk hij met zijne toetreding tot de grondslagen van den 27 Januarij 1831 verkregen had, stemde er in toe, om de conferentie op het nieuw terrein, waarop zij zich geplaatst had, zoo veel mogelijk te volgen; en Z. M. bepaalde zich, terwijl hij den inhoud van het meerendeel der 24 artikelen aannam, om wijzigingen in den inhoud van eenige derzelve te vragen.

» De wensch van de nederlandsche regering, om mede te werken tot eenen maatregel, oogenschijnlijk geschikt tot handhaving van den algemeenen vrede, noopte haar, in den loop der onderhandelingen, om den kring der gevorderde wijzigingen achtervolgens te beperken.

» Bij eene nota van den 30 Junij 1832 had de ondergeteekende gevolmagtigde van Z. M. den koning der Nederlanden de eer, aan de conferentie een ontwerp van traktaat aan te bieden, waarbij Z. M. toestemde, om in de zwarigheden te gemoet te komen, voortspruitende uit de twee geschilpunten, welke meer bijzonder de regten van den koning en het belang der natie, het grondgebied en de openbare schuld, betroffen. Dit ontwerp scheen in Londen een' gunstigen indruk te maken. Op eenige bedenkingen, welke de conferentie, in hare vergadering van den 6 Julij, opperde, bood de ondergeteekende, bij zijne nota van den 10 daaraanvolgende en, ingevolge van additionele voorschriften van zijn hof, bij eene nota van den 25 Julij, nieuwe voordeelen (voor Belgie) aan, met opzigt tot de vaart op de binnenlandsche wateren, en tot de handelgemeenschap met Duitschland door Limburg. Andere aanmerkingen waren gemaakt nopens het opstel van het nederlandsch traktaat, hetwelk de conferentie had overwogen. Zij werden het onderwerp van een zorgvuldig onderzoek te 's Gravenhage, waar, ofschoon verscheidene der voorgeslagen wijzigingen in de bepalingen van het ontwerp ernstige ongelegenheden aanboden, alles werd gedaan, om het meerendeel daarvan aan te nemen. Ingevolge van den wensch, om deze laatste hinderpalen uit den weg te ruimen, was de ondergeteekende nader gemagtigd, met eene kleine verandering, twee nieuw voorgestelde bepalingen te bekrachtigen, wegens het loodswezen in de gaten in, en de bakens van de Schelde; en wegens de inlassching in het traktaat met de vijf Mogendheden, van een artikel, betrekkelijk de goedkeuring van de agnaten van het Huis *van Nassau*, en van de Duitsche Bondsvergadering, tot de schikkingen nopens het grondgebied; bijvoegingen, welke men, zooals in Londen werd gezegd, als van weinig beteekenis beschouwde.

» Ingevolge deze bevredigende voortgang, werden de voorstellen van het 's Gravenhaagsche kabinet, in beginselen en in strekking, gereedelijk aangenomen, en geschikt geoordeeld, om een' gelukkigen uitslag tot stand te brengen. Van den 20 Julij werden de diplomatische vergaderingen met dat inzigt geopend, en volgden elkander menigvuldig op: er werd eene uitkomst bereikt, waaraan de Koning groot belang hechtte. Het regtstreeksch tractaat tusschen Z. M. en de vijf Mogendheden, waarvan het ontwerp den 30 Junij was overgelegd, en reeds door den inhoud van het antwoord Hunner Excellentiën van den 10 Julij, *hoofdzakelijk* was toegestemd, werd ook goedgekeurd wat het *opstel* betreft, en de ondergeteekende wensch-

te zich geluk, aan zijn hof het berigt te kunnen mededeelen van het welslagen van pogingen, waardoor, met gemeenschappelijke toestemming, de onderhandelingen weder gebragt werden op dat terrein, waarvan zij nooit hadden behooren verplaatst te zijn, namelijk dat van *bemiddeling*.

» Met betrekking tot het tractaat tusschen Holland en Belgie hadden de conferentien van den ondergeteekenden met den voornaamsten secretaris van staat van Z. Brit. M. voor de buitenlandsche zaken, en met Z. Exc. den baron *von Wessenberg* eenen niet minder gelukkigen uitslag. Alles scheen dus, in de eerste dagen van Augustus, het einde der onderhandelingen te voorspellen en de bepalingen, welke door het hof van 's Gravenhage en door de conferentie van Londen wederzijds zijn toegestemd, zijn thans zoo zeer vastgesteld (*agreed upon*), dat het niet mogelijk schijnt, dat eenige overweging er de onderteekening schijnt van te kunnen vertragen. Niettemin heeft de Koning der Nederlanden met leedwezen gezien, dat de conferentie tot dus verre het volvoeren eener daad heeft uitgesteld, welke zoo gebiedend in het belang des algemeenen vredes geëischt wordt.

» Ter zelfder tijd kan der Nederlandsche regering eene daadzaak niet ontgaan zijn, die, ofschoon zij niet in officiele en diplomatische mededeelingen vermeld is, niettemin van algemeene bekendheid is, namelijk, dat, terwijl te 's Gravenhage stappen ter verzoening werden gedaan, het revolutionnaire Belgie, in stede van dit voorbeeld te volgen, zich meer afkeerig van eenige schikking heeft betoond, alle onderhandeling geweigerd heeft, begonnen heeft zijne aanmatigingen te vermeerderen en dagelijks nieuwe eischen te voorschijn te brengen, en wel tot zulk eene hoogte, dat daardoor niet alleen alles wordt omver geworpen, wat de conferentie als regtvaardig en billijk heeft beschouwd, maar zelfs wordt afgeweken van de wezenlijke bepalingen der 24 artikelen, welke in een tractaat tusschen Belgie en de vijf hoven zijn veranderd.

» Het kabinet der Nederlanden wil niet onderzoeken, of dit vreemde verschijnsel moet toegeschreven worden aan het oorspronkelijk beginsel van den opstand, die uit wanorde voortkwam, en die vreest in eenig gevestigd stelsel, hoegenaamd, het zaad van deszelfs eigen verderf te vinden, dan wel aan andere oorzaken, heeft zich niet verborgen, dat, wanneer het langer hieromtrent zweeg, men deszelfs opofferingen aan zwakheid zou toeschrijven, terwijl zij toch alleen door eene opregte liefde voor den vrede ingegeven werden.

» In dezen staat van zaken heeft de ondergeteekende in last, om van de conferentie te Londen, in een zoo kort tijdsbestek als mogelijk is, de onderteekening te vorderen van het traktaat van scheiding tusschen Nederland en Belgie, op den voet als bepaald is bij de onderhandelingen, van den 30 Junij en den 25 Julij en bij de wijzigingen in het opstel, daarvan, tot welker bekrachtiging de ondergeteekende gemagtigd is, als ook om, te gelijker tijd, namens zijnen doorluchtigen Souverein, te verklaren, dat Z. M., niet alleen de middelen bezittende om het Europesch en volkenregt te handhaven, genoodzaakt is geweest, zich aan de wet der noodzakelijkheid te onderwerpen, toen hij zijne opofferingen vermenigvuldigde; doch dat de maat van inwilligingen thans vol is, en dat de Koning nimmer van de regten van het grondgebied en van de Souvereiniteit van Holland, noch van de levensbeginselen van het bestaan van deszelfs ingezetenen zal afwijken.

» Staatsstormen hebben over het hoofd van Zijne Majesteit geloeid, gelijk zij dit over het hoofd zijner verhevene voorouders gedaan hebben. Nederland heeft, onder derzelver leiding eeuwen van gevaar, van beproevingen en van roem doorgestaan; en deszelfs duur gekochte ondervinding bewijst, dat eene natie over de grootste rampen zegeviert, wanneer zij hare eigen waarde niet verloochent.

» De Koning zal er voor waken, dat de vruchten dier ondervinding niet verloren gaan; en, terwijl hij met vertrouwen den uitslag der onderhandelingen van de conferentie te Londen afwacht, overeenkomstig de mate van billijkheid, waarmede de onderhandeling tusschen haar en de Nederlandsche regering gekomen is, werpt Zijne Majesteit alle verantwoordelijkheid van zich af, wegens de verwikkelingen, welke uit nieuwe vertragingen ontstaan kunnen, en verklaart openlijk, dat hij nimmer aan het schrikbeeld der onwenteling de dierbaarste belangen en regten van Holland zal opofferen; dat het vrije volk, over welks lot hij geroepen is te waken, met vertrouwen op de Voorzienigheid, in staat zal zijn alles te wederstaan, wat de vijanden der openbare rust en van de onafhankelijkheid der natien mogten wenschen aan hetzelve op te leggen; en dat, wanneer in het uiterste een wreed noodlot zijne godsdienstige verwachtingen mogt bedreigen, die verderfelijke uitslag tevens het Europesche stelsel en de rust der wereld met zich in zijnen val zal medeslepen.

» De ondergeteekende, enz.

» VAN ZUYLEN VAN NIJEVELT."

BEDOELINGEN DER FRANSCHE EN ENGELSCHE DAGBLADEN.

Reeds dikwerf hebben de hollandsche dagbladen aangetoond en met onwederlegbare bewijsgronden gestaafd, dat de meeste vreemde journalen — ja, naar het schijnt, de conferentie zelve — van eene verkeerde zijde het, zoo lang tusschen Holland en Belgie hangend, onoplosbaar vraagstuk beschouwen, en alhoewel sommige dier redeneringen uit de onze in de fransche en engelsche bladen zijn overgenomen, schijnen dezelve desniettegenstaande tot geene betere overtuiging te kunnen komen.

De standvastige houding van het hollandsch gouvernement tegen over de onbillijke eischen der Franschen, (wij zullen niet meer zeggen, der Belgen, om reden - naar ons gevoelen - er geen Belgie meer bestaat) zoo zeer in het wezenlijk belang der natie zelve, schrijft men nog altijd toe, aan eene geheime staatkundige bedoeling der hooge regering, om door dezelve eene hereeniging met Belgie te bevorderen. Zonderling genoeg wil men daaruit afleiden, dat de Koning van Holland, door deze handelwijze, den algemeenen vrede en de rust van Europa, zelfs voor de toekomst, bedreigt. Grooter drogredenen konden wel met geene schaamtelooze geslepenheid, in het belang eener partij, of van twee volken - de Franschen en Engelschen - worden volgehouden.

Omtrent de voorgewende bedoeling zullen wij in geene bijzonderheden behoeven te treden; het zij genoeg gezegd, dat de wensch der Hollandsche natie zich naar eene scheiding uitstrekte, dat het gouvernement aan dat verlangen gehoor gaf, in dien zin werkte, reeds voorloopig verandering in de wetgeving voordroeg, en die naar de veranderde omstandigheden wijzigde, en dat er te dezen aanzien, tusschen het volk en de regering en omgekeerd, de grootste eendragt bestond. Wanneer dan nu vreemden eene geheel andere bedoeling in de handelingen onzer regering bespeurd hebben, dan zou men toch ook moeten onderstellen, dat eene der meest opgeklaarde volken (welk regt men de Hollandsche natie niet betwisten kan) zulks insgelijks niet ontsnapt zou zijn. In dat geval en veronderstellende, dat de vreemde, zoogenaamde tolken der openbare meening rigtig geoordeeld hadden, zou ook het denkbeeld hun niet vreemd moeten zijn, dat de Hollandsche natie in het geheim de neven-bedoelingen van de hooge regering ondersteunde; want in het tegengestelde geval toch zou de eenheid tusschen volk en regering, welker bestaan geen twijfel laat noch bewijs behoeft, reeds lang verbroken moeten zijn. Wel verre van aan dit denkbeeld vast te houden, schetsen de bedoelde bladen de wenschen onzer hooge regering steeds als geheel afgescheiden van de belangen der natie. Kan het sophismus verder worden gedreven?

Beschouwen wij het tweede punt, — de zoogenaamde hardnekkigheid des Konings, bedreigende den algemeenen vrede en de rust van geheel Europa, zelfs voor de toekomst, — dan zien wij de drogredenen der bedoelde vreemde bladen in nog helderder licht gesteld.

Wij willen eene vraag hierbij opwerpen. Heeft Europa bij en sedert den dertigjarigen oorlog (om niet van veel vroeger op te klimmen) immer een tijdperk beleefd, waarin het volksgeluk, de algemeene voorspoed, de geestbeschaving en de ware vrijheid zoo welig bloeiden als sedert de oprigting van het koningrijk der Nederlanden tot en met 27 julij 1830? Was in dat tijdperk van zestien jaren de rust en algemeene vrede - op weinige onrustige bewegingen na op het vaste land - niet overal bevestigd? zag men niet in alle landen de sprankên van geluk en voorspoed weder te voorschijn komen, van onder de asch, door zoovele oorlogen en rampen over Europa gebragt en aan Frankrijk te wijten? Een groot bewijs derhalve, dat de stichting van het koningrijk der Nederlanden gedeeltelijk de oplossing was van het vraagstuk, hetwelk Europa gedurende anderhalve eeuw afwisselend in de wapenen had gehouden, en dat voorts de toeneming in magt en grootheid en de bevestiging van dat nieuw gestichte rijk, in vervolg van tijd, een Europeschen oorlog onmogelijk zouden gemaakt hebben. Indien dan onze hooge regering eene staatkunde ware ingeslagen, tot eene hereeniging leidende, wel verre dat zulk eene staatkunde den algemeenen vrede, of liever de rust van Europa zouden bedreigen, zou dezelve juist het tegendeel beoogen, en veelmeer strekken om den vrede voor altijd te bevestigen. Ware derhalve de Nederlandsche regering in *iets* te beschuldigen, opzigtelijk de standvastige behartiging van Oud-Nederlands belangen, het zou dan veeleer van staatkundig egoismus moeten zijn, van mede bij te dragen, tot voortdurende verbreking van dat evenwigt, waaraan Europa het genot van eenen zestienjarigen vrede te danken had, dan konde men zeggen: Van de vroegste tijden tot aan het jaar 1830 toe, heeft Holland meer voor Europa dan voor zich-zelven gedaan; altijd handelde hetzelve meer in het belang van den algemeenen vrede, dan in zijn eigen belang noodig was, — de geschiedenis van een tijdperk van 230 jaren levert er de bewijzen van; — doch sedert dat tijdstip volgt het meer de eigenbelangzuchtige staatkunde van het engelsch kabinet. Zulk een verwijt kon de hollandsche natie alsdan

stilzwijgend aannemen, in de overtuiging, dat het waarheid, zuivere waarheid bevatte. Maar het verwijt, dat men onze regering thans doet, moest, — ware het gegrond, — alle volken van Europa doen nederknielen voor den vorst, die in 't belang meer van den vreemdeling dan in dat van zijne eigene onderdanen handelde; doch ook dan konden deze zijne eigene onderdanen ontevreden zijn, en waar ziet men daarvan de sporen?

Zou nu het bedoeld verwijt, aan onze regering gedaan, uit onkunde voortspruiten. Geenszins! hunne drogredenen waren dan nog te verschoonen. Neen, het vraagstuk wordt door den vreemdeling even juist beschouwd als wij het slechts wenschen te doen. Doch zou Frankrijk, zou Engeland eene magt kunnen zien aanwassen, die eindelijk paal en perk aan de onruststokerij van den een, en aan den overheerschingsgeest des anderen zou stellen?

Bij de rust, de opkomst en den bloei van het vaste land, zonk Engeland telkens een trap lager. Bij den toenemenden materielen voorspoed van het koningrijk der Nederlanden, ontwikkelde hetzelve krachten, die van lieverlede die van het magtige doch verdeelde Frankrijk zouden hebben beginnen op te wegen. Dit moest gestuit worden. Frankrijk had belang in het bezit van Belgie en thans op de verkrijging van deszelfs zoogenaamde *natuurlijke grenzen*. En Engeland . . . . . Engeland wenschte niets liever dan onlusten, rampen en aanhoudende oorlogen op het vaste land. Beider belangen werden in de hand gewerkt. Frankrijk NAM BEZIT VAN BELGIE en Engeland juichte het toe, alleen omdat het de overtuiging had, dat zoolang Frankrijk met de daad in Belgie het gezag voert, er voor het vaste land geen rust noch vrede te wachten is, en voorts in de hoop verkeerende, van op de puinhoopen des vasten lands de grondvesten te zoeken, ter weder opbouwing van zijn eigen, met instorting bedreigd, gebouw.

Van daar de reden hunner verwijtingen. Zij schijnen overtuigd, dat de houding, die Holland aangenomen heeft en zoo naauw aan deszelfs ware belangen past, een moreel overwigt aan dat kleine plekje gronds geeft, een overwigt, dat eenmaal algemeen erkend zal worden en dat eindelijk, — hoezeer buiten de bedoeling die zij voorgeven — tot eene herstelling van zaken zal leiden, welke Frankrijk en Engeland het meeste duchten; terwijl zij tevens te goed inzien, dat wanneer de schaal eenmaal naar die zijde overhelde, Holland alsdan veel magtiger zou herrijzen, dan het ooit te voren was. Frankrijk heeft misschien, meer dan Engeland nog, er belang bij, om dit tegen te werken en zal voorzeker niet nalaten alle middelen in 't werk te stellen, om zoodanig eene ontknooping voor te komen. Door aan de standvastige houding van Holland eene voorgewende bedoeling toe te kennen, zoekt het tweeledig zijn oogmerk te bereiken. In de eerste plaats: door de partij voor een onafhankelijk koningrijk in Belgie tegen Holland in het harnas te jagen; ten andere, door de eendragt tusschen den koning van Holland en de hollandsche natie te zoeken te verbreken. Doch daartegen stuiten al de pijlen, door nijd en afgunst geworpen, gestompt af, en gerust en medelijdend zien Koning en Volk neder op de zwakheid van het onregt, tegenover hetgeen beiden, naar billijkheid, regt noemen.

STAAT DER CHOLERA-ZIEKTE IN NEDERLAND.

PROVINCIEN.	AANTAL PLAATSEN.	Julij en Augustus. ziek.	herst.	overl.	beh.	September. ziek.	herst.	overl.	beh.	GEHEEL. ziek.	herst.	overl.	beh.
Noord-Braband.	10	45	9	28	8	130	42	71	25	175	51	99	25
Gelderland.	14	25	5	14	6	47	26	23	4	72	31	37	4
Noord-Holland.	6	559	79	278	202	757	450	438	71	1316	529	716	71
Zuid-Holland.	24	3358	1409	1426	523	1041	861	557	146	4399	2270	1983	146
Zeeland.	5	10	5	4	1	4	2	3	0	14	7	7	0
Utrecht.	4	104	20	42	42	461	252	182	59	565	272	224	59
Friesland.	15	38	16	14	8	57	32	17	16	95	48	31	16
Overijssel.	20	248	94	108	46	187	124	92	17	435	218	200	17
Groningen.	11	0	0	0	0	441	211	185	45	441	211	185	45
Drenthe.	4	6	0	4	2	52	27	25	2	58	27	29	2
Leger-vloot.	5	0	0	0	0	62	5	57	0	62	5	57	0
Te zamen.	118	4393	1637	1918	838	5229	2032	1650	385	7622	3669	3568	385

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam,

DINGSDAG, 9 October 1832.

			gedaan
NEDERLANDEN, Werkelijke schuld, 2½ pCt.	ƒ 42	à 42½	42⅛
Uitgestelde schuld.	–	à	
Kansbiljetten.	– 15¾	à 16¼	15⅞
Amortisatie Syndicaat, 4½ pCt.	– 71½	à 71¾	71⅝
Idem idem, 3½ pCt.	– 56	à 56½	56¼
Oorlogs-lasten 1830 à 5 pCt.	– 91¾	à 92¼	92
Kr. geld. 1830 à 6 pCt.	– 96¾	à 97¼	97
Negotiatie 1832 à 5 pCt.	– 80½	à 80¾	80⅝
Schatkistbiljetten, 6 pCt.	– 99½	à 99⅝	99⅝
Handel-Maatschappij, 4½ pCt.	– 86	à 86½	86¼
FRANKRIJK, Inschr. op 't Grootboek 3 pCt.	– 67⅝	à 68¼	
RUSLAND, Bij Hopen en Comp., 5 pCt.	– 97	à 97½	97¼
Bij dezelfde 1828, 5 pCt.	– 98	à 98½	98¼
SPANJE, Certific. Amst., 5 pCt.	– 49½	à 50½	50
dezelfde 3 pCt.	– 29¾	à 30½	30
Uitgestelde schuld.	– 7½	à 7¾	7⅝

FABRIEK VAN RIDDERORDERS.

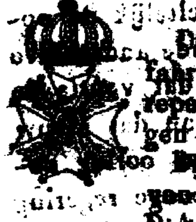

De ondergeteekende brengt bij deze te kennis dat hij fabriceert allen soorten van RIDDERORDERS en repareert dezelve geheel als nieuw hoezeer zij ook mogen beschadigd zijn.

Bij hem zijn ook te bekomen Echte Metale KRUISEN van het grootste tot het allerkleinste soort, kleinen MEDAILLES van Java en die der 15jarige dienst; als ook BARRETJES of GESPEN met het Metale Kruis en ook met verschillende Orders en Medailles van alle soort.

Verzochte brieven
franco.

A. MOUSSAULT,
op de Trappe van de Beurs in het
Hoekhuis No. 104
te
Amsterdam.

A. VAN DONGEN, Kastelein in het nieuw gebouwde Logement het Huis ten Bosch, aangenaam gelegen, aan den nieuw aangelegden straatweg van Breda op Bergen-op-Zoom, bij de Etten-Leur, maakt bij deze bekend, dat zijn Etablissement van aanstaanden Zondag den 14den October af aan, zal geopend zijn voor het publiek. Hij heeft hiertoe in gereedheid, eene spacieuse zaal en andere vertrekken, en zal reeds, zelfs verlangd wordende, Gezelschappen tot het houden van maaltijden kunnen afwachten.

Hij belooft eene civiele, promte en zindelijke bediening, en neemt de vrijheid zich deswegens bij het geëerde publiek aan te bevelen.

* * De Notaris VAN KEMENADE, residerende te *Beek* en *Donk*, zal voor de Erfgenamen wijlen den Heere JOHANNES VAN GRIENSVEN en Mejufvrouw JOHANNA DONKERS, ten sterfhuize te *Milheeze*, kanton *Gemert*, arrondissement *Eindhoven*, provincie *Noord-Braband*, in het openbaar in zes koopen, ook in verschillende massa's, opveilen en verkoopen; provisioneel Maandag 22 October, en finaal Maandag 5 November 1832, telkens namiddag 2 ure:

Eene ruime en wel doortimmerde HUIZINGE, met aanhoorige BIER- en AZIJNBROUWERIJ, genaamd de *Maandsche Hoef*, waarin die affaire, zoo ook de TAPPERIJ, sedert onheugelijke jaren met het beste succes is uitgeoefend, mitsgaders gemelde STALLINGEN, SCHUREN en BERGPLAATSEN, zoo ten dienste der *Brouwerij* als *Boerderij*; alsmede nog vier BOUWHOEVEN, alles gelegen onder *Bakel* en *Milheeze*; voorts een stuk HOOILAND, gelegen onder *Gemert*, zamen ongeveer groot vijftig Bunders. — Men kan zich om meerdere inlichting vervoegen bij de Erven VAN GRIENSVEN te *Milheeze* en bij voorn. Notaris.

Eene HUIZINGE te Huur, tegen primo November aanstaande, thans bewoond door Mevrouw VAN BOECOP, staande in de Halstraat te *Breda*, wijk A. No. 458 te bevragen bij de Wed. J. PEBEN in de Ridderstraat.

* * Bij den Boekhandelaar L. VAN DER VINNE, te *Amsterdam*, werdt uitgegeven:

I. BIJDRAGEN tot de kennis en behandeling van den AZIATISCHEN BRAAKLOOP in Nederland, onder medewerking van onderscheidene vaderlandsche Geneeskundigen, door D. J. A. ARNTZENIUS, Med. en Chir. Doctor te Amsterdam, 7de Aflevering.

II. BRIEF over de wijze van ontstaan van den AZIATISCHEN BRAAKLOOP te *Scheveningen*, door D. J. A. ARNTZENIUS, *met een plattegrond van Scheveningen*.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.